

- розрахувати ступінь забруднення повітря відповідно до чинних нормативів;
- визначити величини доступних викидів, що гарантують нормативну якість повітря в приземному шарі атмосфери;
- встановити СЗЗ ДП «Борщівський спиртовий завод»;
- формування висновків відносного реального екологічного стану об'єкту.

На основі проведеної оцінки забруднення атмосферного повітря ДП «Борщівський спиртовий завод» на підприємстві виділено 22 джерела забруднення при основному виробництві і 4 джерела забруднення при виробництві сухої барди. Основні забруднюючі речовини атмосферного повітря: оксид азоту, пил зерновий, етиловий спирт, кислота сірчана, пил рослинний (в перерахунку на зерновий), аміак;

Встановлена відстань формування максимальної концентрації дорівнює: для оксиду азоту – 119 м, для етилового спирту – 5 м, для пилу рослинного і аміаку – 20-30 м;

Перевищення гранично допустимих концентрацій відбувається за такими речовинами: оксид азоту, етиловий спирт, пил рослинний і аміак;

Відстань, на якій формується концентрація в межах ГДК складає для оксиду азоту – 140 м, для спирту, пилу рослинного, аміаку – 40-50 м.

Література.

1. Технології утилізації відходів : методичний посібник / Р.Ю. Гаврилянчик, Д.П. Плахтій. Кам'янець-Подільський : ПДАТУ, 2008. – 48 с.
2. Моніторинг атмосферного повітря : методичний посібник / Т.В. Вороніна, Р.Ю. Гаврилянчик, Б.А. Шелудченко, О.М.Бахмат, А.В. Степась, В.В. Лапчинський, Д.П. Плахтій, Кам'янець-Подільський, 2008. – 14 с.

ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА СТОКІВ ДУНАЄВЕЦЬКОГО МКП «ДЖЕРЕЛО»

Б.М. Кицюк, студент
Науковий керівник – к.с-г.н., доцент Р.Ю. Гаврилянчик
*Кафедра моніторингу навколишнього середовища
та збалансованого природокористування*

Ріст кількості промислових підприємств і розвиток міських інженерних комунікацій призводить до збільшення об'єму водоспоживання і кількості скидів стоків. Це викликає необхідність оцінки якості поверхневих вод, впливу на них стічних вод підприємств, водоочисних систем, а також каналізаційних очисних споруд.

Метою досліджень було попередження про порушення екологічної рівноваги водного середовища, зменшення його забруднення.

На підставі проведеного аналізу літературних джерел нами сформульовані наступні задачі:

- виконати екологічну оцінку якості води р. Тернавка за гідрохімічними

показниками;

- встановити ємність річки Тернавка за біологічним споживанням кисню;
- розрахувати гранично допустимі скиди МКП «Джерело»;
- спрогнозувати показники якості води в контрольному створі р. Тернавка.

Відповідно до методики проведено екологічну оцінку якості води р. Тернавка, за сольовим складом оцінена як прісна-гіпогалинна, карбонатно-кальцієва, другої групи: за трофо-сапробіологічними показниками – категорією IV (якість задовільна, слабо забруднена із тенденцією переходу до категорії V (посередня якість, помірно забруднена), що відповідало β' -мезосапробній підзоні, евтрофній підкатегорії із тенденцією переходу до α' -мезосапробної підзони, ев-політрофної підкатегорії; за специфічними показниками токсичної дії вода належала до категорії VII (якість дуже погана, брудна).

На сьогодні можливості приймальної ємності річкової мережі за БСК₅ не вичерпані.

Розрахунок нормативів гранично допустимих скидів забруднюючих речовин із зворотними водами в р. Тернавка Малого комунального підприємства «Джерело» показав, що за азотом амонійним, нітритами і фосфатами фактичний скид зворотних вод перевищує встановлені нормативи.

За результатами прогнозування забруднення вод р. Тернавка стічними водами МКП «Джерело» бачимо, що суттєвого впливу стічних вод на зміну хімічного складу води у контрольному створі не відмічено.

ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВНИХ ТЕРИТОРІЙ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ ХОТИНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ

Д.Д. Чебан, студент магістратури
Науковий керівник – к.с-г.н., доцент А.В. Степась
Кафедра екології та охорони довкілля

Вступ. Створення заповідних територій необхідне для збереження цінних видів рослинного і тваринного світу, унікальних ландшафтів, геологічних, палеонтологічних об'єктів тощо. Поряд з цим раціональне, невиснажливе використання природних ресурсів неможливе без існування її постійних еталонів - заповідних об'єктів та територій. Це дає змогу виявити зміни, що вносить людина в довкілля, порівняти природний з окультуреним ландшафтом і, в кінцевому результаті, виробити стратегію екологічно збалансованого природокористування.

Огляд літератури. Дослідженням відомих вчених ряду країн встановлено, що збереження біорізноманіття видів рослинного і тваринного світу неможливе без 10-15% заповідності[1-2]. На даний час відсоток заповідності в Україні сягає лише – 5%. В зв'язку з цим, мережа територій та об'єктів природно-заповідного фонду України розширюється за рахунок